

שלב ג:

חוק החוויה

חיבור העוגנים ע"י משל

לשימוש אישי בלבד

המרכז להעצמת הזיכרון בור סוד – ללמוד לזכור

077-222-1212 | פקס: 03-6289772 | www.borsud.com | pborsud@gmail.com | גרנד הול, כהנמן (השומר) 111 בני ברק
© כל הזכויות שמורות אין להעתיק או לצלם

מהו?

חוק החוויה משמש כהשלמה לחוק העוגן, כלומר מטרת חוק העוגן בו הפכנו את מילות המפתח לדברים מוחשיים, נועדה לאפשר לנו ליצור משל המחבר בין העוגנים ובין הדף והמסכת מהם הם נלקחו וכך ע"י המשל הנחרט היטב בזיכרון שלנו יהיה ניתן לשלוף בקלות את הסימנים כלומר העוגנים שבכל דף ולבצע חזרות בע"פ על תוכן הגמ' עד שיחרטו היטב בזיכרוננו.

מקורות

עקידת יצחק (שער התשעים) וז"ל: כי בעבור שהיה כל לימודם רק בעל פה, ע"כ ברצותם כי יזכור התלמיד הלימודים והעניינים השונים שלמד מפי רב וחכם אחד, קשרו כל ענין וענין במלה אחת וחיברו אח"כ המלות יחד לעשותן כעין מאמר שיש לו קצת הבנה, למען יהיה לאות ולסימן לזכור על ידו העניינים. ד"מ למען זכור כל שלושת הדינים שאמר ר' מנשה בעניינים שונים (חולין ד ע"א) עשו מהם מאמר "מכניס איזמל בזכרים", ר"ל מחתך ערלת הזכרים ע"י האיזמל, ועי"ז יזכור התלמיד הדינים השונים שאמר ע"ש.

למעשה...

רשימת העוגנים אותה יצרנו מכל עמוד גמרא תפקידה לרמוז לנו על המפתחות ותוכן העמ', אך כדי שנוכל לבצע חזרות על העוגנים השייכים לדף מסוים יש לקשר בינם לבין הדף והמסכת לו הם שייכים. הדרך לעשות זאת היא ליצור משל אחד מכל העוגנים בכל דף ודף, כאשר המרכיבים במשל מרמזים על המסכת הדף והתוכן שלו, האדם עליו נספר את המשל יבטא את המסכת, העוגן הראשון יהיה עוגן הזהה לאות הראשונה של הדף ושמו של המקום בו ניצור את המשל יהיה זהה לאות השנייה של הדף. לדוגמה בדף י"ח העוגן הראשון במשל יהיה יין המתחיל באות י', והמקום בו ניצור את המשל יהיה החנות בה אנו עושים קניות המתחילה באות ח' הזהה לאות השנייה בדף י"ח.

מסכת:

ע"מ שנוכל לזהות את המסכת אליה שייך כל משל אותו יצרנו, יש לבחור אדם הקשור בדרך כלשהי לאותה המסכת עליו נספר את המשלים ושהוא זה שיבצע את הפעולות שבהם. לדוגמה החברותא שלמדנו את אותה המסכת או לחילופין שמות זהים כמו ברוך למסכת ברכות וכו'. כך את כל המשלים באותה המסכת נספר על אותו אדם שבחרנו.

- מומלץ שאותו אדם יהיה מוכר לנו **מהמציאות** בלבד.
- מומלץ שבמשלים **נתמקד** בנקודה מסוימת בהופעתו החיצונית או בהתנהגותו המיוחדת של אותו אדם.

דפי הגמ': דפים בעלי ב' אותיות כגון דף י"ח.

האות הראשונה.

את דפי הגמ' אנו מבטאים במשל ע"י ב' מרכיבים: הראשון הוא העוגן אתו נפתח כל משל, תפקידו יהיה לבטא את האות הראשונה שבכל דף כלומר האות המבטאת את העשרות, והמרכיב השני הוא המקום אשר תפקידו לבטא את האות השנייה שבכל דף המבטאת את היחידות.

לשם כך עלינו לחלק את דפי הגמ' ל- אחד עשר קבוצות. הקבוצה הראשונה הינה דפים ב'-ט' בהם המכנה המשותף הוא הערך הגימטרי יחידות, הקבוצה השנייה היא י-יט' בהם המכנה המשותף הוא האות י'. הקבוצה השלישית היא הדפים כ'-כט' (מכנה משותף האות כ'), וכן הלאה עד דף קט'.

כעת לאחר שחילקנו את כל דפי הגמ' לאחד עשר קבוצות, נבחר לכל קבוצה דבר מוחשי (עוגן) בו נתחיל את כל המשלים באותם הדפים, העוגן אותו נבחר צריך להיות זהה לאות הראשונה של כל אותם הדפים, (למעט קבוצת הדפים ב-ט כפי שיבואר לקמן).

לדפים י-יט נבחר עוגן המתחיל באות י' כגון יין כיוון שהמכנה המשותף בין כל אותם דפים הוא האות הראשונה י' כמו יין. לדפים כ-כט נבחר עוגן המתחיל באות כ' כגון כף אכילה היתה לאות הראשונה שבאותה קבוצה. את האות ל' נעגן ללימון, את האות מ' למלח, את האות נ' לנר, את האות ס' לספר, את האות ע' לענן, את האות פ' לפתק את האות צ' לצלחת, ואת האות ק' לקיר.

כעת בדפים י'-יט' נתחיל את המשלים עם העוגן של האות י'-יין. בדפים כ'-כט' נתחיל את המשלים עם העוגן של האות כ'-כף אכילה, בדפים ל'-לט' נתחיל את המשלים עם העוגן של האות ל'- לימון, וכן הלאה בכל קבוצה וקבוצה נתחיל את המשלים עם העוגן הזה לאות הראשונה שלהם.

לסיכום: כל משל יסופר על אדם שמזכיר את שמה של המסכת ויתחיל בעוגן שהאות הראשונה שלו זהה לאות הראשונה של הדף.

דפי הגמ' - האות השנייה.

מקום

ראשית נקדים שכל משל אותו ניצור ייחרט טוב יותר בזיכרוננו אם הוא יתקיים במקום אותו אנו מכירים היטב מן המציאות ולא במקום חדש שיצרנו בדמיוננו. הסיבה היא שכאשר אנו ממציאים מקום בדמיוננו אנו נאלצים להוסיף לזכור גם את המשל וגם את המקום שיצרנו. משא"כ אם אנו כבר מכירים את המקום לא יהיה צורך לחרוט אותו בזיכרון שלנו. לכן את כל המשלים אותם ניצור נדמיין אותם מתרחשים במקום אותו אנו מכירים מהמציאות בלבד. אותו מקום ישמש לנו כרמז לאות השנייה כלומר היחידות בכל דף ודף. לדוגמה בדף י"ח המקום בו סיפרנו את המשל יבטא את האות ח'.

לשם כך יש לבחור 9 מקומות שונים שתפקידם יהיה לייצג את האותיות א',ב',ג',ד',ה',ו',ז',ח',ט' בכל דף בש"ס. לדוגמה: לאות א' נבחר את אוצר הספרים בו ניצור את כל המשלים בדפים י"א כ"א ל"א וכו'. לאות ב' ניתן לבחור את ביהמ"ד, ובו

ניצור את כל המשלים בדפים המכילים את האות ב' כגון ב' י"ב כ"ב וכו'. לאות ג' ניתן לבחור גן ילדים. ל-אות ד' את ביתו של אחד מהדודים שלנו. לאות-ה' את ביתם של ההורים. ל-אות ו' את החנות מלכות וקסברגר, או לחילופין את המקום בו שמענו וועדים בישיבה. ל-אות ז' את המקום בו השתתפנו בקורס לזיכרון. ל-אות ח' את חנות המכולת בה אנו נוהגים לעשות קניות. ל-אות ט' מקום בו טיילנו ונצרב היטב בזיכרוננו, או לחילופין טיפת חלב בו עשינו חיסונים לילדים.

לסיכום: כל משל יתחיל בעוגן שהאות הראשונה שלו זהה לאות הראשונה של הדף. האות השנייה של הדף תתבטא ע"י המקום ששמו מתחיל באותה אות.

עמוד.

כעת לאחר שבחרנו 9 מקומות עלינו לפצל כל מקום ל-2 אזורים, או לחילופין לבחור מקום אחר המתחיל גם כן באותה אות. המטרה היא שנוכל לחלק כל דף ל-2 עמודים. לדוגמה את גן הילדים ניתן לפצל ל-2 מקומות חצר והגן עצמו, החצר לעמוד א' והגן עצמו לעמוד ב' לאח"מ בדפים ג', י"ג, כ"ג, וכו' ניצור את המשלים בחצר בעמוד א' ובתוך הגן בעמוד ב'. ניתן גם לבחור גן נוסף ולהחליט מה מהם ייצג את עמוד א' ומה ייצג את עמוד ב'.

לסיכום: המקום בו ניצור את המשל תפקידו להזכיר לנו את האות השנייה של הדף והאזור באותו מקום תפקידו להזכיר לנו את העמוד באותו דף.

דפים בעלי אות אחת.

דפים ב-ט:

לדפים ב-ט חסרה האות הראשונה של העשרות כמו בדפים בעלי ב' אותיות, וממילא חסר לנו העוגן שיהיה משותף לאותם הדפים, לשם כך כשם שבחרנו לקבוצת הדפים י-יט את העוגן יין לתחילתו של כל משל ובדפים כ-כט' את העוגן כף אכילה, כך נבחר עוגן אחד לדפים ב-ט' בתחילתו של כל משל, תפקידו של עוגן זה לבטא את קבוצת הדפים שהמכנה המשותף שלהם הוא אחדות. מומלץ שעוגן זה יתחיל באות א' כגון ארון.

לאח"מ ההפרדה בין הדפים ב-ט יש לבטאות ע"י המקום בו ניצור את המשל. לדוגמה בדף ב' נתחיל את המשל עם ארון כאשר הוא מתרחש בביהמ"ד, בדף ג' נתחיל את המשל עם ארון כאשר הוא מתרחש בגן הילדים, וכן הלאה עד דף ט'.

דפים: י,כ,ל,מ,נ,ס,ע,פ,צ,ק.

לדפים אלו חסרה האות השנייה המתבטאת ע"י המקום, לשם כך נבחר מקום אחד משותף לכל אותם הדפים, כגון את הבית שלנו, וכשם שפיצלנו כל מקום ל-ב' אזורים ל-ב' עמודים כך את ביתנו ניתן לפצל ל-ב' אזורים כגון הסלון והמטבח. הדרך שנוכל להבדיל בין דפים אלו היא ע"י העוגן הראשון במשל. לדוגמה: בדף כ' - ניצור את המשל בבית, כאשר העוגן הראשון במשל יתחיל באות כ' כגון כף אכילה. בדף ל' ניצור את המשל בבית כאשר העוגן הראשון יהיה לימון, וכן הלאה.

בדפים ק"י ומעלה המורכבים מ-ג' אותיות יש להשמיט את האות ק' ולהחליף את האדם הקשור לאותה מסכת באדם אחר. לדוגמה, בדף ק"י במסכת בבא בתרא נשמיט את האות ק', ולאחר שנשאר עם האות י' נתחיל את המשל עם יין, אבל האדם עליו נספר את המשל יהיה שונה מהאדם עליו סיפרנו את המשל בדף י'.

בדף ק' ע"א ניצור את המשל בחדר שלנו בישיבה, כאשר העוגן הראשון יבטא את האות ק' כגון קיר. בעמוד ב' ניצור את המשל בביהמ"ד כאשר העוגן הראשון הוא שוב קיר.

יצירת המשל.

יש לחבר בין העוגן המרמז על האות הראשונה של הדף לבין העוגן הראשון של תוכן הגמרא, ע"י יצירת משל, לאח"מ יש להמשיך את המשל ולחבר בין העוגן הראשון לשני ולאח"מ בין העוגן השני לשלישי וכו'.

לסיכום: בכל עמוד גמ' לאחר שבחרנו את המילים המתמצות בצורה הטובה ביותר את תוכנו, והפכנו את המילים שאינם מוחשיות ע"י חוק העוגן לדברים מוחשיים, נהיה זקוקים תמיד להוסיף עוגן נוסף בהתחלה המתחיל באות הראשונה של הדף, לאח"מ מרצף העוגנים ניצור משל אשר יתרחש במקום המתחיל באות השנייה של הדף, בעמוד א' באזור אותו בחרנו באותו מקום, ובעמוד ב' באזור השני. האדם שעליו נספר את המשל יבטא את המסכת של אותו הדף.

לדוגמה: לדף ב' ע"א במסכת מכות (ולכל הש"ס) נבחר את האדם שבחרנו לייצג את מסכת מכות לדוגמה: החברותא שלנו. המקום בו יתבצע המשל הוא ביהמ"ד המרמז על האות ב', ובאזור אותו בחרנו לעמ' א' כגון עזרת הגברים ובעמ' ב' בעזרת הנשים.

כעת יש להתחיל את המשל עם העוגן ארון, מטרת עוגן זה לרמוז שדף זה שייך לקבוצת הדפים של היחידות ב'-ט'. כעת עלינו לחבר בין ארון לבין גירוש של אנשים ע"י משל כגון גירשנו אדם מהארון בביהמ"ד, כעת עלינו לקשר בין גירוש לבין עדים ולהוסיף פעולת ביטול כלשהי שתבטא את המילה אין. לדוגמה: לאחר שגירשנו את פלוני הוא הפיל את מי ששימש כעד בחתונה שלנו והוא נחבל. כעת יש לקשר בין עד חבול לבין ילדים עם פעולת ביטול. לדוגמה ילדים שרצו במקום נתקלו בעדים החבולים על הרצפה ונחבלו גם הם.

המלצות:

מטרת ההמלצות הם לבדוק בשלב החזרות אם נתקשה לזכור את המשל אם הקשר שנותק בין שני העוגנים הסמוכים נוגד את אחד ההמלצות הכתובות לקמן. במקרה כזה נוכל לדעת שהמלצה זו רלוונטית עבורנו וכדאי שלא נעבור עליה בפעם הבאה, כמו"כ לתקן אותה באותו המשל שהתקשינו.

- **מומלץ** שכל עוגן יופיע פיזית במשל ולא רק שנדבר עליו או נחשוב עליו בתוך הסיפור. דוגמה לעוגן שלא מופיע פיזית במשל: חשבתי לגרש את פלוני מהארון ספרים.
- **מומלץ** שהעוגנים הסמוכים שצריכים להיות קשורים אחד לשני יגעו זה בזה או לכל הפחות יהיו קרובים אחד לשני.
- דוגמה לעוגנים שלא נוגעים אחד בשני: ראיתי אדם חשוד ולפני שהוא הספיק להגיע לארון ספרים גירשתי אותו מביה"כ וכו'
- **מומלץ** לשמור על הסדר של העוגנים במשל ולא לקשר עוגנים שאינם סמוכים זה לזה.

אדם (מסכת)	משה	דף	ב	עוגן פתיח	ארון
------------	-----	----	---	-----------	------

מקום (עמוד)	ביהמ"ד (עזר"ג)	חוויה
מפתחות	עוגנים	משה גירש מהארון בביהמ"ד מישהו שבדרך
גרושה	פעולת גירוש	הפיל את מי ששימשו כעדים בחתונה שלנו
אין העדים	עדים X	לקח פלוני טוש לורד וסימן את מקום החבלות
לו	לורד	

מקום (עמוד)	ביהמ"ד (עזר"נ)	חוויה
מפתחות	עוגנים	משה ראה אדם נס מתוך הארון בעזרת הנשים
הוא ינוס	מנוסה	ורמז לאנשים לסגור את הדלת,
רמז	רמזים	אותו אדם נתקע בדלת וביקש שיעשו לו כפרה
ד	דלת	על המעשה שלו, משה עשה לו כפרות עם
כפרה	כפרות	תרגולת, ואותו אדם החזיר את גנבתו, לאחר
בגנבתו	גנב	שהודה שגנב הגיע שוטר ונתן לו דו"ח
קנסא	דו"ח	

